

[Bouet.]

Forslag kunde gennemføres, idet man jo derved, uden at man i Virkeligheden derved gavtede Samfundet, fik Rigsdagen til at tage Stilling til et Stridsspørgsmaal, som i lang Tid har været diskuteret mellem Parterne inden for vore Erhverv, imellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Vi fra vor Side ønsker, da der, som sagt, efter vor Mening ikke ligger nogen virkelig Samfundsbetydning i dette Lovforslag, ikke at medvirke til dets Gennemførelse.

Paa samme Maade forholder det sig med Lovforslaget om Indførelsen af den 40 Timers Arbejdsuge. Ogsaa her er det i Virkeligheden det partipolitiske, som man søger fremmet, idet man vil have det første Skridt gjort; det fremgik i øvrigt ogsaa af det Par Bemærkninger, som faldt ved første Behandling i sidste Rigsdagssamling, baade fra den højtærede Socialminister og fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Thi den højtærede Minister er sikkert i Stand til uden en saadan Lov at faa gjort Forsøget paa dette Omraade. Dette er fremført i Udvalget, bl. a. ogsaa af mig, at Ministeren og Ministrene hver inden for deres Omraade jo, naar der udbydes et Arbejde af Staten, kan stille den Betingelse, at dette Arbejde skal udføres med den 40 Timers Arbejdsuge. Det er ikke bestridt inden for Udvalget, at Ministeren har en saadan Beføjelse, men det blev oplyst, at Socialministeren ikke ønskede at gøre dette, men ønskede Loven. Dette er efter min Opfattelse et Fingerpeg i Retning af, at det, man tilsigter, er at faa gjort det første Skridt, at faa slaaet et Hul i Muren med Hensyn til Spørgsmaalet om den 40 Timers Arbejdsuges Gennemførelse ogsaa for Erhvervene.

Men hvor meget Arbejde vilde der i øvrigt fremskaffes ved Hjælp af en saadan Lov? Vi fik jo i Udvalget oplyst, at et saadant Arbejde som Storstrømsbroen, et Arbejde, hvor der er og bliver mange Arbejdere beskæftiget, faldt uden for Loven. Man var ogsaa nogenlunde enig om, at Byggeindustrien, som giver Arbejde til en Masse Mennesker og er en Industri, hvis Virksomhed fortøner sig ud i andre Erhverv, skulde holdes udenfor, at der var Vanskelighed ved at drage denne Industri ind under Loven. Men naar man paa saadanne betydende Omraader ikke vil benytte Loven, tillader jeg mig at spørge: Hvad bliver der saa tilbage? Ja, der bliver altsaa det rent partipolitiske, og ogsaa paa dette Omraade maa jeg sige, at vi ikke er særlig indstillet paa at medvirke til et saadant Formaal.

Forslaget om Tilskud ved Merbeskæftigelse er i Virkeligheden et Forslag til en Ramme, hvori man skal søge at anbringe noget. Men det bliver vist overordentlig vanskeligt at finde, hvad det er for noget, man vil anbringe i Rammen. Vi har i Udvalget forespurgt, paa hvilke Omraader Ministeren tænkte at benytte denne Lov. Der er stillet Forespørgsel, om man i andre Lande har en Lovgivning af lignende Karakter, og hvilke Resultater man er kommet til i disse Lande, men det har vi intet Svar faaet paa, og vi har overhovedet ikke faaet nogen Meddelelse om, paa hvilken Maade Ministeriet agtede at udnytte en saadan Lov.

Derimod er det givet, at paa de enkelte Omraader, hvor den kunde anvendes, maa der tages visse Forbehold, som ogsaa er taget i Lovforslaget, idet man jo ikke kan give Tilskud til, at een Virksomhed kan forøge sin Produktion, hvis dette medfører, at en anden Virksomhed saa formindsker sin Produktion, og man kan vel heller ikke give Tilskud saadan uden videre til en ny Produktion, hvis man ikke kan skabe denne nye Virksomhed en vis Garanti for, at der følger yderligere Tilskud efter. Der siges ogsaa i Lovforslaget, at det skal godtgøres, at Ydelsen af et Tilskud vilde medføre en effektiv Forøgelse af Beskæftigelsen. Men hvem kan paa Forhaand give et saadant Tilsagn?

Jeg kan derfor paa det nuværende Tidspunkt kun sige, at tage endelig Stilling til dette Forslag kan jeg ikke, fordi man mangler endelige Oplysninger fra Ministeriet om, paa hvilke Omraader man tænker, at den foreslaaede Lov skulde virke; muligvis kan man i Udvalget faa nærmere Oplysning paa dette Omraade. Jeg skal ikke paa Forhaand stille mig fuldstændig afvisende over for dette Lovforslag, men vil dog sige saa meget som, at hvis ikke der gives andre Oplysninger end de mangelfulde, vi fik i det Udvalg, som hidtil har beskæftiget sig med dette Forslag, kan jeg for mit Vedkommende ikke anbefale, at man vedtager dette Forslag.

Rager: Jeg kan i det store og hele indskrænke mig til at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte, da disse Forslag var til første Behandling i den foregaaende Rigsdagssamling. Jeg vil henstille, at vi nu hurtigst muligt faar dem i et Udvalg og fortsætter det Arbejde, der blev paabegyndt i Fjor. Efter mit Skøn er langt det vigtigste af Forslagene Forslaget om Indførelse af 40 Timers Arbejdsugen, og som det ærede